

Да ли је Ангела погрешила

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 20 децембар 2011 22:22

Иако разумем неке политичке и психолошке разлоге за то, ипак мислим да има нечег дубоко мазохистичног и понижавајућег у општем српском медијском одушевљењу немачком канцеларком Ангелом Меркел („данке Дојчланд“, „хвала Ангела“) чије нам се лице, слично као и у време августовске посете Београду, и протекле недеље осмехивало са насловних страна дословно свих дневних новина и сва три главна српска политичка недељника.

При томе се на прсте једне руке могу пребројати негативни текстови – тачније речено, ја се овако на прву лопту не могу сетити ни једног јединог, али могуће да ми је неки промакао. Једни су се радовали јер се надају да ће немачко (и аустријско) противљење српској кандидатури, уз испостављање све нових и нових услова, довести до пораста евроскептицизма у Србији и окретања на другу страну. Други су били пресрећни због тешкоћа у које су запали њихови политички противници. Трећи су били одушевљени јер је „принципијелна“ немачка канцеларка коначно прекинула праксу „гледања кроз прсте српским политичким понављачима“, који хоће европску перспективу, а нису спремни да испуне оно што „Европа од њих тражи“.

Коначно, срећни су и сви традиционални про-британски „елементи“ у Београду, јер, ето, после дуго времена нису они највећи кривци, него ће, како се чини, на крају опет „Немци испати грбави“. (Незадовољни су, претпостављам, само неки из власти, али они ту своју фрустрацију, ако је уопште осећају, не смеју много и гласно да показују, да не би додатно наљутили бриселске „пријатеље“ и још више угрозили своје кандидатурне и предизборне шансе.)

Имам утисак да, за разлику од аморалне и калкулантске политичке чаршије, обични грађани ипак не деле претерано ово одушевљење своје вајне „елите“. А не делим га ни ја. Већ сам рекао да не волим када неко понижава мој тим, чак и ако нисам задовољан његовим саставом и игром. Тим пре што је минимална вероватноћа да ће из овога што се (није) догодило 9. децембра бити извучена адекватна политичка поука. Другим речима, мале су шансе да ће српска власт имати снаге за било какав „преокрет“ и скретање са

Да ли је Ангела погрешила

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 20 децембар 2011 22:22

актуелног, очигледно безперспективног курса „и Косово и ЕУ“, чак и након што су последње изјаве и потези немачке канцеларке по ко зна који пут транспарентно демонстрирали његову јаловост и безперспективност.

На страну што и ја мислим да је боље да нам се одмах у лице брутално саспе шта се од нас очекује, него да нас „етапно“ кувају на тихој ватри и секу псу реп из више наврата, не би ли „мање болело“. Но, ти „хумани разлози“ сигурно нису оно што је мотивисало немачку канцеларку на ово историјско „најн“. Али, збиља, шта мислите зашто је Ангела Меркел одиграла овако тврдо у ситуацији када ни њу ни Брисел ништа није коштало да нам уделе ту кандидатуру и уз њу испоставе хрпу нових услова од којих би захвални Београд до марта испунио најмање половину?

Као и обично, постоје две најраспрострањеније и опречне школе мишљења. По једнима, Немачка напосто не може, а више и не покушава да обузда свој новопробуђени империјални его и старе анти(сим)патије према појединим балканским народима. Тако ни нама, наводно, нису заборавили 1914. и 1941. а на све се још надовезало и повређивање немачких војника на косовским барикадама, што је само пробудило стари ресентиман и негативне емоције према Србији и Србима. Насупрот томе, по другој интерпретацији, а није тешко закључити одакле потиче једна, а одакле друга, Немци су у овој ствари били само оруђе, односно, невољни извршиоци захтева који је стигао са друге стране Атлантика. Наводно, не би они, јадни, али ето притиснуо прекоокеански „велики брат“, виша сила, такорећи, па шта се ту може.

Заправо, ове две интерпретације уопште нису нужно толико супротстављене као што на први поглед изгледа. Наиме, није искључено да су се у овој ствари напосто преклопили интереси и жеље Вашингтона и Берлина (а вероватно и Москве), што не значи да се већ наредног пута неће наћи у колизији. Американци су вероватно закључили да није згорег још мало притиснути Србе у правцу „прихватања фактичког стања на Косову“, кад већ очигледно тако добро реагују на притиске и када им је већ толико стало до – у овом часу – прилично безвредне ЕУ кандидатуре. Немци су вероватно искористили прилику да лојално одраде посао за Американце, са којима у последње време (Ирак, Либија, „Северни ток“) баш и нису често на истој политичкој линији, и још да, колатерално, демонстрирају своју нараслу политичку снагу унутар Уније. А ни Русима вероватно није претерано мрско да се Срби још једном увере у то како у свету, осим „матушке“, немају право пријатеља – што, узгред речено, и није далеко од истине.

Али шта год да је у питању, ја мислим да је Ангела Меркел заправо погрешила, и мислим да су тога свесни многи чак и у Берлину и Бриселу. Чак и ако њена нетактичност остане

Да ли је Ангела погрешила

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 20 децембар 2011 22:22

без непосредних политичких последица и ако не доведе до потпуног окретања Србије од евро-унијске приче, ипак је непотребно долила уље на већ готово загасли жар антинемачких емоција у српском народу и озбиљно угрозила утицај и труд који су овде годинама улагали немачка дипломатија, фондације и привредници. Госпођа Меркел и, нарочито, министар Вестервеле последњих месеци као да су се трудили да кад год за то постоји прилика доспу још мало соли на живу косовску рану. А то баш и није најпрепоручљивије у земљи у којој постоји узречица „мрзим га ко Немца“.

Али то су већ немачке бриге – и то свакако не најбитније, у мору проблема које та велика земља и њена елита морају решавати у непосредној будућности. Мене, заправо, много више брине то што се у Србији увек лако нађе критична маса оних који су спремни да, са бољим или горим оправдањем и изговором, аплаудира и нађе се на услузи ономе ко Србију гази.